

L'as a la màniga d'Àngel Mullera

L'atleta de Lloret de Mar reconeix que la temporada "ha sigut dura" però que la clau del seu èxit rau en la preparació dels entrenaments

Àngel Mullera, just després de superar un obstacle en la final dels 3.000 metres obstacles a Zuric.

ZURIC/GIRONA | ROBERT GÜELL

Àngel Mullera és l'actual propietari de la medalla de bronze de la prova de 3.000 metres obstacles del Campionat d'Europa de Zuric per dos motius. Primer, per l'atreviment del francès Mekhissi (molt més ràpid que la resta) d'incomplir el reglament i treure's la samarreta abans de creuar la meta. Segon, perquè va acabar la final en una meritòria quarta posició. Un resultat que, observant els registres de la temporada, poques persones podien esperar. "Jo

sabia que estava molt bé i que havia fet entrenaments molt bons i que només em faltava una bona cursa a les cames", reconeix el mateix Mullera sense amagar que la temporada "ha sigut dura" perquè "he competit poc". Aquest any, el lloretenc només va participar en el Campionat de Catalunya celebrat a Palafrugell (segona posició, 8.41.52) i en el Campionat d'Espanya d'Alcobendas (quart lloc, 8:40.47). A la prova estatal no va aconseguir la mínima, però finalment va ser a l'Europeu de Zuric. A la segona sèrie classificatòria de dimarts, Mullera va acabar vuitè (8.36.33) i va accedir a la final per temps. El de Lloret ja tenia el que volia, ser a la final per estudiar la carrera i sorprendre a tothom. "El que havia de fer era acabar el més endavant possible i vaig jugar les meves cartes. Vaig córrer molt i molt bé i de forma intel·ligent", reconeix l'atleta de 30 anys, orgullós d'haver aconseguit el millor èxit de la seva carrera.

A la sortida de la final va situar-se al grup capdavanter i no va perdre el ritme. En les dues últimes voltes va col·locar-se darrere Mekhissi i Zalewski i va passar pel toc de campana en tercera posició, però va acabar cedint. El quart lloc (8:29.16) el deixava sense un bronze que finalment sí s'ha pogut penjar al coll. I així és fruit de l'esforç realitzat en el treball diari. "Jo no estava entre els favorits per cadascun dels preparats dels entrenaments com vol". L'experiència, en aquest cas, hauria sigut més que un grau. "Ja he fet molts campionats i sé que les marques prèvies a la prova no són importants. La gent que arriba molt bé pot acabar al darrere. He après molt i sé com vaig arribar i que l'important és el que passa al final".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2014/08/17/las-maniga-dangel-mullera/683471.html?utm_source=rss